

**”Saarnasarja 2. Mooseksen kirjasta, Osa 6,
13:17 - 14:31 ”HERRAn tuoma väkevä pelastus – Suurten vesien mahtavasta
murtumisesta pienen sydämen hiljaiseen murtumiseen”**

2. Moos. 13:17 – 14:31

13:17

Kun farao oli päästänyt israelilaiset, Jumala ei johtanut heitä filistealaisten maan kautta vievää tietä, vaikka se oli suorin, sillä Jumala ajatteli, että kansa ehkä katuisi nähdessään sodan syttyvän ja palaisi Egyptiin. 18. Sen sijaan Jumala johti kansan kiertämään autiomaan kautta Kaislamerta kohti. Israelilaiset lähtivät Egyptin maasta taisteluvalmiina. 19. Mooses otti mukaansa Joosefin luut, sillä Joosef oli vannottanut israelilaisia ankarasti ja sanonut: ”Kun Jumala pitää teistä huolen, viekää silloin minun luuni täältä mukanne.” 20. Israelilaiset lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, autiomaan reunaan. 21. Herra kulki heidän edellään päivällä pilvipatsaassa johdattaakseen heitä tiellä ja yöllä tulipatsaassa valaistakseen heidän kulkuaan. Näin he saattoivat kulkea sekä päivällä että yöllä. 22. Pilvipatsas ei poistunut kansan edeltä päivällä eikä tulipatsas yöllä.

14:1

Sitten Herra puhui Moosekselle: 2. ”Sano israelilaisille, että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pii-Hahirotin kohdalle Migdolin ja meren välille. Leiriytykää meren rannalle vastapäätä Baal-Sefonina. 3. Farao on sanova, että israelilaiset harhailevat maassa ja autiomaan on saartanut heidät. 4. Minä paadutan faraon sydämen, niin että hän lähtee ajamaan heitä takaa. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra.” Israelilaiset tekivät kuten oli käsketty. 5. Kun Egyptin kuninkaalle kerrottiin, että kansa oli paennut, hänen ja hänen palvelijoihensa mieli muuttui Israelia kohtaan, ja he sanoivat: ”Mitä teimmekään, kun päästimme Israelin palvelemasta meitä!” 6. Farao valjastutti hevoset vaunujensa eteen ja otti mukaan sotaväkensä 7. ja kuudetsadat valiovaunut sekä kaikki muut Egyptin vaunut ja vaunusoturit niihin kaikkiin. 8. Herra oli näet paaduttanut faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, niin että hän lähti ajamaan takaa israelilaisia, jotka olivat lähteneet matkaan rohkein mielin 9. Egyptiläiset, kaikki faraon hevoset, vaunut, ratsumiehet ja koko hänen muu sotajoukkonsa, ajoivat heitä takaa ja saavuttivat heidät, kun he olivat leiriytyneinä meren rannalla, Pii-Hahirotin kohdalla, vastapäätä Baal-Sefonina. 10. Faraon lähestyessä israelilaiset nostivat katseensa ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset pelästyivät pahoin ja huusivat Herraa. 11. He sanoivat Moosekselle: ”Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne autiomaahan kuolemaan? Mitä teitkään meille, kun veit meidät pois Egyptistä! 12. Emmekö puhuneet sinulle tästä Egyptissä? Mehän sanoimme: ’Jätä meidät rauhaan, niin että saamme palvella egyptiläisiä!’ Olisihan meidän ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla autiomaassa.” 13. Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka Herra antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään. 14. Herra sotii teidän puolestanne, olkaa te hiljaa.” 15. Herra sanoi Moosekselle: ”Miksi huudat minua avuksi? Sano israelilaisille, että heidän on lähdettävä liikkeelle. 16. Mutta nosta sinä sauvasi, ojenna kätesi meren ylle ja jaa meri kahtia, niin että israelilaiset voivat mennä meren poikki kuivaa maata pitkin. 17. Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään. 18. Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä näytän

kunniani faraossa, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään.” 19. Jumalan enkeli, joka oli kulkenut israelilaisten leirin edellä, lähti paikaltaan ja meni heidän taakseen. Myös pilvipatsas siirtyi pois heidän edeltään ja asettui heidän taakseen. 20. Näin se tuli egyptiläisten leirin ja Israelin leirin väliin. Pilvi oli pimeä toisille mutta valaisi yön toisille, eivätkä leirit voineet lähestyä toisiaan koko yönä.

14:21. Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja Herra pani meren väistymään nostamalla ankaran itätuulen, joka puhalsi koko yön. Näin Herra muutti meren kuivaksi maaksi. Vedet jakautuivat kahtia, 22. ja israelilaiset saattoivat kulkea meren poikki kuivaa maata pitkin. Vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan. 23. Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraon hevoset, vaunut ja ratsumiehet tulivat israelilaisten perässä keskelle merta. 24. Aamuvartion aikaan Herra katsoi tulipatsaasta ja pilvestä egyptiläisten leiriä ja saattoi heidän leirinsä sekasortoon. 25. Hän saattoi heidän vaunujensa pyörät irtoamaan, niin että heidän kulkunsa kävi raskaaksi. Egyptiläiset sanoivat: ”Paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestaan egyptiläisiä vastaan.” 26. Silloin Herra sanoi Moosekselle: ”Ojenna kätesi meren ylle, että vedet palaisivat ja peittäisivät egyptiläiset, heidän vaununsä ja ratsumiehensä.” 27. Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikoilleen egyptiläisten paetessa sitä päin. Näin Herra syöksi egyptiläiset keskelle merta. 28. Vedet palasivat ja peittivät faraon koko sotajoukon, vaunut ja ratsumiehet, jotka olivat seuranneet israelilaisia keskelle merta. Heistä ei jäänyt jäljelle ainoatakaan. 29. Mutta israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, ja vesi oli muurina sekä heidän oikealla että vasemmalla puolellaan. 30. Näin Herra pelasti Israelin tuona päivänä egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset kuolleina meren rannalla. 31. Israel näki suuren voiman, jota Herra oli käyttänyt egyptiläisiä vastaan, ja kansa pelkäsi Herraa ja uskoi Herraan ja hänen palvelijaansa Moosekseen.

Alkurukous

Intro

Onko sinulle tapahtunut jotain lyhyessä hetkessä, jotakin, jonka merkityksen olet vasta myöhemmin ymmärtänyt?

- Olemme tulleet Exodus kertomuksen ”tiimalasi kohtaan”. Tämä on se kapea väylä, jonka kautta jokainen uuden maan asukas, jokainen joka saisi hyvän lain ja lopulta näkisi Jumalan kirkkauden asettuvan ilmestysmajaan, tulisi kulkemaan

- Kaislameri – Punainenmeri?

- Tämä on Herran työ oman kirkkautensa suunnitelman eteenpäin viemiseksi, kuuntele:

- Jes. 63:14 Missä on hän, joka toi heidät ylös merestä, heidät ja hänen laumansa paimenen? Missä on hän, joka pani paimenen sydämeen Pyhän Henkensä, hän, joka antoi mahtavan käsivartensa kulkea Mooseksen oikealla puolella, **hän, joka halkaisi vedet heidän edessään tehdäkseen itselleen iankaikkisen nimen?** Missä on hän, joka kuljetti heitä syvyyksien halki kuin hevosia autiomaassa, eivätkä he kompastelleet? Niin kuin karja laskeutuu laaksoon, niin he pääsivät lepoon Herran Hengen johtamina. **Näin sinä olet kansaasi johdattanut tehdäksesi itsellesi kunniakkaan nimen.**

- Eli, katsotaan ensin, kuinka:

OSA 1, eli: Meren ylityksessä Herra ”teki itselleen kunniakkaan nimen” kansojen keskuudessa

1.1 Meren ylitys merkitsi, ettei ollut paluuta takaisin

- Herra erottaa henkilökohtaisesti Israelin kansan – tekee heistä kasvavan armonsa pienoismallin
 - Tuttu sanonta kuuluu: ”ei kannata polttaa siltoja takanaan” – meren ylitys on täydellinen vastakohta tälle sanonnalle. Moderni ihminen on ”kameleontti”, joka pyrkii pelaamaan pelinsä niin että voi aina vaihtaa puolta sen mukaan kuka on voitolla. Israelilaiset olivat orjia. Jos nyt olisi ilmestynyt hätiin jokin uusi epäjumalanpalvelus, he olisivat mielellään myyneet itsensä heille.

- Näytti kovasti siltä, että lupaukset alkaisivat vyörymään eteenpäin; Israelilaiset lähtevät marssijärjestyksessä ”**taisteluvälmiina**”, nyt mikään ei pidättelisi heitä; vitsaukset oli kaadettu Egyptin päälle ja Jumalan esikoiskansa oli vapautettu; JA yhtäkkiä he löytävätkin itsensä pahemmasta paikasta kuin missä olivat koskaan ennen olleet: he haluavat takaisin tuttuun orjuuteen

- Huomaa kuinka rakastavasti, isällisesti, JAHVEN murtaa orjuutta: Hän rakastaa kansansa kuin Isä rakastaa lapsiaan. Hän tietää, etteivät he näe muuta kuin orjuuden, he ovat tähän asti tunteneet vain Egyptin – eivät he tiedä paremmasta.

- He eivät ymmärrä omaa parastaan, koska heillä on *orjan mieli*

- Kuinka orja vapautuu? Ei riitä, että sillä hetkellä haluaa *vapautua*, Herran täytyy avata silmät näkemään jotakin parempaa, Hänet itsensä. Muuten ihminen kääntyy seuraavan koettelemuksen edessä takaisin ja ”**heidän tilansa on lopussa pahempi kuin alussa**” (2.Piet. 2:20)

- **Nyt Herra päättää mihin Hänen kansansa menee: Hän on ITSE läsnä kirkkautensa pilvessä ja tulessa** (Jahve – enkeli)

- 4 Mooseksen kirja luku 14 (jae 14) puhuu siitä, kuinka HERRA ilmestyi Israelilaisille näkyvällä tavalla ”*silmästä silmään*” pilvi- ja tulipatsaassa (4.Moos. 14:14)

1.2 Meren ylitys tapahtui uskossa

- Ps. 106:7 **Meidän isämme eivät ymmärtäneet sinun ihmeitäsi Egyptissä, eivät muistaneet monia armotekojasi, vaan kapinoivat meren rannalla, Kaislameren äärellä.**

- Uskon pienuus tulee julki; Herra koettelee kansansa

- Kansa kääntyvät ahdistuksessaan Mooseksen puoleen, ikään kuin alun perin tämä kaikki olisi Mooseksesta lähtöisin. JAE 13. **Mooses vastasi kansalle: ”Älkää pelätkö. Pysykää aloillanne, niin näette pelastuksen, jonka Herra antaa teille tänä päivänä. Sellaista, mitä näette tänään tapahtuvan egyptiläisille, ette enää koskaan tule näkemään. 14. Herra sotii teidän puolestanne, **olkaa te hiljaa.**”**
 → Herra, viemällä heidät mutkitelleen meren ja sotajoukon väliin, juuri näin haluaa näyttää, ettei kukaan ihminen ole heitä ollut vapauttamassa alun perinkään, vaan kaikki on lähtöisin Herrasta

- On ironista, että he kantavat mukanaan uskon merkkiä; Joosefin luita. Joosefin usko, että Jumalan lupaukset täyttyvät uuden maan osalta saa hänet pyytämään lupausta pojiltaan, että hän ”näki” lopulta HERRAN hyvän maan ja Hänen hyvästä maasta Joosef löytäisi levon

-Mutta mitä sanoo Heprealaiskirje

Hepr. 11:29 **Uskossa kansa kulki Punaisenmeren poikki aivan kuin kuivaa maata myöten, mutta samaa yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.**

- **Jahve antoi heille** tarvittavan uskon ajamalla heidän sydämensä umpikujaan, oli

pakko toimia, Jahve antoi heille voimaa odottaa suurta väkevää kättä joka pelastaisi
 - Heidän huutonsa oli epäuskon ja avunpyynnön sekoitus JA tähän huutoon **Jahve myös vastasi**; ei ollut kyse vain suurista ulkoisista teoista, kansa viettäisiin palvomaan Herraa – tämän Mooses tiesi: (”te tulette palvomaan minua tällä vuorella”)

1.3 Meren ylityksessä Herra näytti julkisesti voimansa

14:17. Minä paadutan egyptiläisten sydämet, niin että he lähtevät israelilaisten perään. Sitten minä näytän kunniani faraossa ja koko hänen sotajoukossaan, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään. 18. Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä näytän **kunniani faraossa**, hänen vaunuissaan ja ratsumiehissään

- Mitä tapahtuu kun Herra näyttää suuruutensa? Israel näyttää heikolta, heikkouskoiselta, niskoittelevalta mutta kuitenkin riippuvaiselta ja heikolta
 - Mitä tapahtuu, kun Herra näyttää suuruutensa? Faarao paatuu: Hän etsii vain oman kunniansa tyydyttämistä; farao haluaa oman työvoimansa takaisin. Mutta ennen kaikkea **hän haluaa nauttia omaa kunniansa kansansa edessä** – tulla voittoisana takaisin. Hänen arvostelukykyensä pettää pahemman kerran, hän hullu syöksyy ylpeänä Herran kirkkauden näyttämölle, ilman minkäänlaista Herran pelkoa – näyttämölle – jossa vain murtuneet voivat pelastua

- Joosuan kirja 2. kuvussa, Rahab puhuu (jae 10). **Me olemme kuulleet**, miten Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä... 11. Kun me sen kuulumme, sydämemme raukesi pelosta, eikä kenelläkään ole enää rohkeutta käydä teitä vastustamaan, sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.

OSA 2, eli: Meren ylitys merkkasi kaikkea sitä mitä Herran kansa jatkossa ajatteli itsestään. Siitä tuli heille Jumalan pelastuksen merkki. Merkki siitä, että he olivat Jumalan valittu kansa. Merkki siitä, että heidät oli lunastettu **Jumalanpalvelusta varten.**

- 1. Kor. 10:1 **Veljet**, en tahdo teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki. 2. **Heidät kaikki kastettiin Moosekseen pilvessä ja meressä.**

- Paavali jatkaa: kuinka mukana kulki Kristus (heillä oli lupaukset Messiaasta)

3. Kaikki he söivät samaa hengellistä ruokaa 4. ja joivat samaa hengellistä juomaa. He joivat hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä. Se kallio oli Kristus.

- Heidät kastettiin Häneen, joka vei heitä kohti Abrahamille annettuja lupauksia, tulevaa hyvää maata, jossa hyvä Kuningas hallitsisi kaikkien kansojen siunaukseksi

- NYT kaikki tiedämme, että voimme saada vaikka kuinka hyvän maan ja Hyvän kuninkaan MUTTA se ongelma on, ettemme halua pysyä siinä, ellemme itse muutu

- Kun Jeesus tuli lupauksen täyttymykseenä oman kansansa keskelle, he eivät tunnistanee Häntä, eivät he halunneet tällaista kuningasta

- Paavali kirjoittaa Tiitukselle ihmismielen valtakunnasta, joka ei halua tunnustaa Kuningasta:
 3. Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä ja tottelemattomia, olimme eksoyksissä, monenlaisten himojen ja nautintojen **orjia**, elimme pahuudessa ja kateudessa, vihattuina ja toisiamme vihaten. ...JAE 5. hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta vaan laupeutensa tähden **uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta.** 6. **Tämän Hengen hän vuodatti runsaasti päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta...**

→ Tästä on tullut uusi sisäinen todellisuus, joka on *Hengen sinetöimä*

- Hänen laupeutensa ylittää kapinamme, siinä on meidän ainoa toivo! Israelilaiset *työnnetään* toiselle puolelle. Hehän haluaisivat mennä takaisin. Itse asiassa Egyptiläiset haluavat samaa. Molemmat kansat haluavat samaa: Israelilaiset kuuluvat Egyptiin palvelemaan. Ainoastaan HERRA on eri mieltä – He tulisivat tuntemaan Hänen kirkkautensa Hengen, heistä tulisi lopulta Hänen palvelijoitaan ihmismielen synkimpiä sopukoita myöden!

→ Sinä olet aina halunnut olla synnin orja – ja Saatana haluaa samaa! Kolmiyhteinen Jumala on ainoa, joka on varannut sinulle jotain parempaa. Kysy itseltäsi haikailenko takaisin Epäjumalan alle, mehukkaiden patojen, itsesäälin, itsensä ruoskimisen ja himojen kierteeseen jossa ”*syödään ja juodaan, huomenna kuollaan*”? (1.Kor. 15:32).

- On aika kuulla Herran kutsu, on aika tehdä täyskäännös ja kulkea uskossa ylösnousseeseen Kristukseen, joka annettiin kaikkien niiden puolesta kuolemaan – Isän väkevän käden alla – jotka tunnustavat Hänen herruutensa. Vedet jakoivat kaksi todellisuutta – toiset tuomittiin, toiset pelastettiin – tänä päivänä Kristuksen risti ja ylösnousemus jakaa kaksi todellisuutta:

- Toiset säikähtävät perusteellisesti, kun Jumalan kirkkauden tuomio vuodatetaan
- Toiset jatkavat kulkuaan veren suojassa kohti Häntä joka on itse oikeudenmukaisuus
  - Toiset menevät syvemmälle kuolemaan ja synnin paatumukseen
  - Toiset elävät muuttuen kirkkauden kuvan, Kristuksen kaltaisuuteen, odottaen Elävää Jumalaa

→ Kristus uuden Jumalan Poikana, uuden kansan prototyypinä alkaa laittamaan asioita järjestykseen opetuslasten näkökulmasta JA sitten... hiljalleen kaikki tuntuu menevän pieleen, Kristus vangitaan, häväistään, Kristus MURRETAAAN Herran väkevällä kädellä ja luetaan **synnin orjien kaltaiseksi**:

- aivan ennenkuulumattomalla tavalla nyt ei pelastukaan *etninen kansa*, vaan Jumalan kansan **viholliset**, pahantekijät, jotka *ajoivat takaa* (esim. Saul) Kristuksen seuraajia

→ aivan outo todellisuus juutalaisille! Nyt aiemmat viholliset kulkevatkin käsi kädessä saman Hengen kasteen kautta, yhtenä kansana kohti tulevaa kirkkauden valtakuntaa!

→ Kristuksessa nyt kootaan kansa yhdeksi, Jeesus on nyt ”Egyptistä kutsuttu poika”

- Matt. 2:15 *Näin toteutui se, minkä Herra oli puhunut profeetan kautta, joka sanoo: ”Egyptistä minä kutsuin poikani.”* – Jordanissa saadun kasteen jälkeen Jeesuksen päälle laskeutuu Henki ja Hänet kuljetetaan erämaahan kiusattavaksi

- Hän on uuden Israelin kokoaja, pelastaja!

- Tuodaan vähän perspektiiviä tähän suureen **pelastavaan** tapahtumaan

- Ajattele kuinka Hän nyt alkaa näyttää *pyhyytensä* omassa kansassaan, samoin kun toi sen väkevän kätensä kautta esille egyptiläisissä – pelastuneet saavat kokea myöhemmin **pyhyiden** väkevän käden

→ Herra tekee ”**luomisteon**” sanoo 4. Moos. 16:30

- tausta: Koorahin pojat napisevat Moosesta ja Aronia vastaan luvatus maan rajalla; haluavat takaisin Egyptiin, eivät suostu Jumalan välimiehen Mooseksen alle; Mooses pyytää Herraa tuomitsemaan heidän välillään; Herra kääntää poistumaan rikkojien teltojen luota; Maa avautuu heidän allaan.

→ Samalla kun Hän ihmeellisellä luomisteolla uudesti synnytti sinut Sanansa voimalla, Hän MURSI sinut ja jatkaa sinun MURTAMISTASI, Sinun ylpeytesi tuomitsemista, JOTTA sinä et

enää eläisi vaan Jeesus sinussa. Sinä saisit uskon, joka pitää Häntä rakkaana, Hän saisi kantaa sinua
→ Hän tekee tämän ihmeellisellä **luomisteolla**

- Jos haluat tietää mitä sinussa on tapahtunut, ota meren halkikulkeminen ("makrokosmos"), vesien jakautuminen, tuomion ja pelastuksen kuva ja siirrä se sydämen ("mikrokosmos") tasolle

- Ei varmasti ole sattumaa, että maailman luomisessa – Hänen kunniansa näyttämön pystytyksessä – jaetaan vesiä (1. Moos. 1:7) JA Hänen kansansa vapauttamisessa – esikoiskansan, joka on oleva Hänen kunniansa – jaetaan vesiä.

→ Syvien vesien jakaantuminen/suurten kosmisten luomisen vesien jakaantuminen vaihtuu hiljaiseen salassa olevaan hengen ihmiseen: Jeesuksen puheessa *pieneen sinapinsiemeneseen* tai *hapatteeseen*, joka muuttaa kaiken

→ Tämä näkyy *kasteena* ulkoisena merkinä sisäisestä valtavasta muutoksesta

- Kastettuna (Hengessä ja vedessä) olet uuden valtakunnan ansalainen, ei ole paluuta enää, olet uudestisyntynyt Jumalan tahdosta

- Kastettuna julistat julkisesti Pahan valtojen kukistamista, kuoleman voittoa ja Kristuksen voittoa omista synneistäsi; julistat uskon lahjaa, siementä josta syntyy puu

- Et ole enää kaaoksen voimien heiteltävänä. Kaaos menettää voimansa, kun se *järjestetään* joksikin. Jumala näyttää hallintavaltansa sellaisten voimien yli, jotka meistä näyttävät kaoottisilta. Juutalaisille syvät vedet olivat kuoleman, kaaoksen ja pahan symboleja.

OSA 3, eli: kuinka meidän sitten tulisi elää? Muista Exodus!

12. **Muistakaa** hänen ihmeitään, jotka hän on tehnyt, hänen tunnustekojaan ja hänen suunsa tuomioita, 13. te Israelin, hänen palvelijansa, jälkeläiset, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa.

14. Hän on Herra, meidän Jumalamme. Hänen tuomionsa kohtaavat koko maata.

(1. Aik. 16:12)

1) Olet jo toisella puolen - Älä väheksy alkanutta matkaa

- Muista kuinka harkitun Isällinen ja samaan aikaan suvereeni oli JAHVEN toiminta ennen kuin Hän näytti voimansa. Hän oli säveltänyt tämän sinfonian, yliluonnollisella tavalla Hän teki juuri niin, kuin parhaaksi näki.

- Kuinka monta kertaa olet toivonut, että voisit hypätä puoli vuotta eteenpäin vaikean ajanjakson yli? Tai viikon, tai vuoden?

- Ajattelen usein näin, jos voisi vaan herätä yhtenä kesäaamuna ja kaikki hommat olisi valmiiksi tehty ja vaikeat jutut suoritettu alta pois. No, tätä ei ole vielä ikinä tapahtunut, koska Jumala ei ajattele näin. Kun sitten olen joutunut kulkemaan sen vaikean vikon läpi, olen AINA saanut todeta, ettei se asia mennyt yhtään niin kuin olisin ajatellut

→ Ongelma on että me luonnostamme ajattelemme että kaikki vaikeudet on vain **pakollinen paha** ja parempi olisi jos ne vain häviäisivät

- MUTTA kun juuri siellä se elämä on, siellä joudumme tunnustamaan oman heikkoutemme, RISTIN äärellä, JA juuri siellä tapahtuu kasvua

→ Tämän pohjalta haluaa melkein jopa vähän etsiä niitä vaikeuksia, jos kerran niissä piilee kasvu. Uskon että osa uutta elämää yhdessä on, että pystymme vähän rakkaudessa yhdessä etsimään jopa vaikeuksia. Tästä se matka Herran kansana vasta alkaa.

- Kuinka moni teistä ahdistuu koska ei halua luopua *omista standardeista*: on itse päättänyt kuinka hyvin matkalla pitää onnistua ja kun näkee ettei onnistu, niin ei halua edes aloittaa. On kipeä luopua omista standardeista aja katsoa haastetta ja kysyä mitä Herra haluaa tehdä. Kun kysyn mitä Jumala tekee nyt tässä, luovun omista standardeista, Herra murskaa vääryyttä meissä ja näyttää enemmän Kristusta meissä

2) Valmistaudu päivään kun ylpeän ja vanhurskaan ero on lopullinen

- Tiedätte kuinka toiset meistä ajattelee että aikojen lopulla tulee vielä erityiset kärsimyksen ajat kristityille ennen kuin tulee loppu, ja toiset kuinka kun Evankeliumi menee eteenpäin kansat alkavat hiljalleen muuttua enemmän Herraa kirkastaviksi...

- Ajattelen, että usko ja vanhurskaus, ja niiden myötä rauha, ilo, rohkeus, viisautta kyllä *lisääntyy* MUTTA rinnakkain sen kanssa tulee olemaan Kristuksen päivään asti maailman ihmiset jotka sanovat: ”*tulkaa tyydytetään himomme heissä, syödään heidän suihimme, meidän voiton aika on tullut, otetaan maailma haltuumme*” (toiset tekevät tietoisemmin kuin toiset) – viimeiseen asti tulee olemaan niitä jotka ajattelevat hallitsevansa maailmaa riistämällä heikkoja ja lyöden vanhurskautettuja – ja yhtäkkiä Herra on tuleva takaisin ja tuomitseva koko luomakunnan! KOSKA me tiedämme että Herra kykenee syyttämään pienen uskon Hänen vihamiehissäänkin, emmekä tiedä ketkä lopulta jäävät paatumukseen, me julistamme *väistämättä vihollisillemme* pelastusta Kristuksessa

- Kol. 2:15 *Hän riisui aseista hallitukset ja vallat ja saattoi ne julkisen häpeän alaisiksi, kun hän sai niistä Kristuksessa riemuvoiton.*

→ jos lukee tekstin tarkkaan saa melkein kuvan, että egyptiläiset ja israeliläiset ovat siellä meressä samaan aikaan: Israeliläiset jatkavat kulkuaan kun vedet sulkeutuvat Egyptiläisten päälle...

- Sitä ennen toisille pilvipatsaan kirkkaus oli valo, toisille pimeys

→ Lopulta pelastava sana, jonka me kaikessa rakkaudessa, anomisessa ja totuudessa julistamme, tulee *tuomitsemaan* ne, jotka eivät usko. Emme siis julista vain siksi, että saisimme seurakuntaamme lisää ihmisiä, vaan Herran kirkkauden suunnitelma on valtavan paljon suurempi – Hän käyttää meitä välikappaleinaan

3) Vaali sitä suurta sisäistä ihmettä, yhteyttä Hengessä toisiin Kristittyihin

- Muista: Ei ole paluuta! Hän pitää loppuun asti kiinni.

→ Yksi vaikeimmista asioista ihmiselle on muutos

- Mieti tilannetta, jossa olet tullut ahdistetuksi. Ja kun vaikea vaihe

lopulta hellittää, edessä onkin autiomaata, ei olekaan voiton riemua. Siihen asti olet edennyt selviytymis- ”moodissa”. Mutta jälkeensä vasta todella alkaa taistelu, kun vanhat turvapilarit ovat kaatuneet. Kun sinusta on riisuttu jotakin koettelemuksen myötä... silloin kysytään todella kenen lupauksiin juurrut – Juurrutko Herraan VAI tilanteen tuomaan helpotukseen

- Tai käännetään näin päin: Tulet koetelluksi ja kaikki päättyy mielestäsi todella

huonosti: lankeat taas syntiin, olet uskonut Egyptin orjuuden valtakunnan lupauksiin, MUTTA juuri lankeemuksen jälkeen punnitaan kenen lupauksiin juurrut!

- lankeaminenhan ei ikinä ole pikkujuttu, KOSKA se on Jumalan lapselle kovan kurituksen ja nöyrytyksen ja armon vastaanottamisen paikka, siinä orjuus murtuu ARMON voimasta – ja juuri siksi niin *siunatun tuntuinen tila*, koska luonnollinen ihminen ei syntiä itke eikä armosta iloitse, vaan ”pyyhkii suunsa ja sanoo, en ole syntiä tehnyt” (Sananl. 30:20)

- Herran suuret ihmeet tulevat näkyviin MURTUMISENA meissä – *mene kasteelle*

- Sisäinen muutos on ulkoinen toiminta menee aina käsi kädessä

- Sitoudu seurakuntaan, koska Jumala sitoutuu viemään teidän *kansana* perille olette yhteisellä matkalla kohti tulevaan uutta maata

- 1. Piet. 2:10. *Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa, ette olleet armahdettuja, mutta nyt te olette armahdettuja.*

→ 1) Juuri siinä kun *en lähde pois*, vaan katson toista silmiin, tapahtuu murtumista ja Kristus kirkastuu – älä lähde pois

→ 2) Tunnusta se Kristuksen tuoma hyvä jonka näet muissa KOSKA heissä oleva Henki ei enää ole orjuuden henki – Heissä on kasvavassa määrin Kristuksenkaltaisuutta – kiitä heistä!

- Gal. 8:15. *Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: ”Abba! Isä!”*

- Edelleen ei ole kyse siitä ettei Jumala toimisi, vaan siitä että Hän antaa **parempaa** kuin ajatteleme: ei varmasti vedet väisty vaikka kuinka huutaisit MUTTA voit olla varma että sydämet ajatukset tuomitaan, ja ihmiset uudestisyntyvät kun julistat Hänen sanaansa, Hänen tekojaan, rohkaiset ja nuhtelet, kuuntelet ja ylistät.

→ Mitä suurimmat teot tehdään mitä pienimmässä uskossa. Kun kaikki paljastetaan, mekin tulemme näkemään, kuinka ikuisen elämän sanat jaettiin sydän pamppaillen, punastuen, kädet täristen, peläten. Tulemme näkemään, että se oli pientä uskoa, jota Herra käytti siirtämään suuria vuoria.

Lopuksi

Jes. 43: 16. Näin sanoo Herra, joka teki tien mereen ja polun valtaviin vesiin, 17. joka pani liikkeelle vaunut ja hevoset, sotaväen ja väkevät urhot. He makaavat eivätkä enää nouse, he vaipuivat tyhjiin, sammuiivat kuin tuli lampunsydäimestä: 18. **Älkää entisiä muistelko**, älkää menneistä välittäkö. 19. **Katso, minä teen uutta!** Nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa? Minä teen tien autiomaahan, virrat aavikolle. 20. Minua kunnioittavat metsän eläimet, sakaalit ja strutsit, koska minä johdan vedet autiomaahan, virrat kuivaan maahan, antaakseni kansani, minun valittuni, juoda. **21. Kansa, jonka olen luonut itseäni varten, on julistava minun ylistystäni.**

- Lopulta tuleva on verrattomasti parempi kuin mennyt

- Me saamme juoda Hänen Elämän veden virrastaan, joka tulee uudistamaan koko luomakunnan Kristuksen kirkkauden kaltaisuuteen iankaikkisesti

Loppurukous